

ACC. N:R M. 11976:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 81.

Detta har Klinker sköto antalat
får mig, då jag år 1913 arbetade
i hans Mejeri Baltisk i Halmstad
Innan Klinker kom till Halmstad
hade han innehaft bäst gård och
Mejeriet på Månstær Halland
Före hade han en massa med svin
vilka gick utmärkt på den rik-
liga väste utfodringen. Men så en
dag var där några svin sjuka, och
daga tvärt, så gick det några dagar
så blevo några andra svin dåliga
med samma utgång. Veterinären
hänstades, svinstriäna, grader grund
ligt serä, men äter var der några näf-
far som struko med. Men så en dag
dade han till sin fru jag skall åka
till Ruett till den klake gubben där

Men han hans Pär blev bara arg
och bärgade, att gälla, och säga vad
är du så vidsp vidskäpelig, å du så
du tror på den därige kallgubben
som man härt så mycke om, nej
dit ska du inte fara det bestämmer
jag, på dagen efter dag fler av svinen
men då tänkte Klinker i sitt stilla
sinne, att gunnan får bli va så lusan-
de, han vill fä i magen då får
jag likaväl till Ruett, (nu var där
ej så många svin kvar. Detta gjorde
Klinker, Men när han kom fram
till Hansons, så sade gubben "va ha
dag inte maaen me sa". Detta hade
han ju inte, men sitt ärende det
utlände han om hur det var med
dädlighet i lund ar hans svin.

Men Annes Hansson lät hära ett fär-
smädeligt farrgån. Och sade näe du
hälsa, kärliga din mä att fär den
där kallgubben i kuelt fär de gå
me hennes geisar som det bäjät
Så blev det alla svinen daga,
och Klinker gjæde ju en stor færlust
Kean sade åt sin qumma så jag häde
det, ja se han viste huru du pla-
tat här hemma å kallar honom fär
Kallgubbe, osv.